

NORGES HØYESTERETT

Den 20. desember 2013 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av justitiarius Schei og dommerne Tønder og Endresen i

HR-2013-02669-U, (sak nr. 2013/2095), straffesak, anke over beslutning:

A

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte anke over vedtatt forelegg fremmet.
- (2) A, født 00.00.1956, vedtok 16. februar 2012 forenklet forelegg på 5 200 kroner, subsidiært fengsel i 11 dager, for å ha kjørt med for liten avstand til bilen som kjørte foran i en tunnel i Oslo.
- (3) A anket vedtakelsen av forelegget.
- (4) Ved Borgarting lagmannsretts beslutning 24. september 2012 ble anken nektet fremmet, jf. straffeprosessloven § 321 første ledd.
- (5) A – som først mottok lagmannsrettens beslutning 6. august 2013 – begjærte 2. august 2013 omgjøring av beslutningen, subsidiært anke til Høyesterett. Det ble anført at lagmannsretten ikke har gitt en begrunnelse som viser at hans anførsler er tilstrekkelig vurdert, og hvor han blant annet viste til at han var blitt utsatt for trusler om å bli fratatt førerkortet dersom han ikke godtok forelegget.
- (6) Påtalemyndigheten har anført at anken bør forkastes.
- (7) Borgarting lagmannsrett traff 31. oktober 2013 beslutning om at beslutningen av 24. september 2012 ikke omgjøres.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg*, som har kompetanse til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, finner at lagmannsrettens beslutning må oppheves.

- (9) A anfører at vedtakelsen av forelegget ikke er gyldig som viljeserklæring, idet han hevder at han ble presset av polititjenestemannen som utferdiget forelegget, til å vedta det. Om dette uttaler lagmannsretten:

"Selv om man legger As forklaring til grunn, er det ikke tale om en type press som gir tilstrekkelig grunn til å fremme saken."

- (10) I sin anke til Borgarting lagmannsrett gir A følgende redegjørelse for hvordan han opplevde situasjonen:

"Jeg godtok det forenklete forelegget etter at han fortalte meg to ganger at jeg måtte kontakte NAV for å få lønn der det neste året pga at han tok førerkortet mitt der og da, men at han kunne være grei og gi meg bot om jeg skrev under på forelegget sa han. Jeg sa først at det er jeg ikke sikker på at jeg vil, men da sa han at han beholdt førerkortet mitt og jeg fikk ringe jobben så noen fikk hente bilen og igjen dette med NAV. Klart man skriver under på en bot da."

- (11) I en klage til Oslo politikammer utdyper han hendelsesforløpet ytterligere, der han også redegjør for andre sider ved polititjenestemannens opptreden. I et svarbrev fra visepolitimesteren i Oslo heter det i denne forbindelse:

"I saker som denne, hvor fremstillingen fra klager og tjenestemenn avviker, og det ikke finnes vitner, lydopptak eller andre nøytrale kilder som er egnet til å belyse saken, er det imidlertid vanskelig å ta stilling til hvilken versjon som gir det mest korrekte bildet av hendelsen. Dersom din fremstilling er korrekt, er det ingen tvil om at tjenestemannens opptreden ligger langt utenfor det akseptable, noe vi i så fall beklager."

- (12) Ankeutvalget finner at lagmannsrettens begrunnelse er mangelfull når det uten videre slås fast at politimannens opptreden – dersom Johnsens forklaring legges til grunn – ikke representerer en type press som gir grunnlag for å fremme anken. Den manglende begrunnelsen må føre til opphevelse av lagmannsrettens beslutning, jf. straffeprosessloven § 385 tredje ledd, jf. § 343 første ledd.
- (13) Ankeutvalget bemerker at lagmannsrettens beslutning er truffet i medhold av straffeprosessloven § 321 første ledd. Siden det gjelder anke over et vedtatt forelegg og ikke en bot som er idømt av tingretten, skal saken behandles etter andre ledd og med den begrunnelsesplikt som følger av denne bestemmelsen.
- (14) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Bård Tønder
(sign.)

Tore Schei
(sign.)

Clement Endresen
(sign.)

Riktig utskrift: